

שלו זה "לדוד משה היתה פרה..." כבר התחלתי להיאנח... הרמתי לו ואז הוא מיד אמר לי: לא!!! תרגע... לא קרה כלום... מה יש?? יש גלים גבוהים בכנרת... יש הרבה נזקים בחוף המשושים... בא ניסע לראות... הייתי בהלם... מה? בשביל זה התקשרת? אין שום בעיות?? רק בכנרת יש בעיות...? כ"כ שמחתי על הטלפון שלו... זהו... אם ככה... אני כבר לא צריך לנסוע... בקיצור: לאט לאט הבנו יחד שבשביל שנוכל להמשיך לקחת על עצמנו עול ולעשות דברים טובים ביחד... בשביל זה צריך גם שיהיה לנו נחמד ביחד!!!

ואני חושב שבשביל זה!!! ולו בשביל זה צריך שבתות גיבוש משפחתי... לא צריך אלא חייבים!!! שאף אחד לא יטיח... ושאף אחד לא ינסה לרמות... המשפחה העליצה והנחמדה הזו שאתה רואה פה שהם הגיעו לשבת גיבוש עם הטרמפולינה והאטרקציות וכולם על עזרים וזוהלים ונהנים מהחיים... **עזוב... לא תמיד הם נראים ככה!!!** יש לגסיס או לגלוט מדי פעם שיחות ועידה משותפות בנושאים כבדים וטעונים... איך לעזור לדוד הגלמוד ואיך להסביר להורים שעדיין לא הפנימו שהם לא צעירים... וכן הלאה וכן הלאה... ובשביל להמשיך לקחת עול משותף ולפעול ולעשות דברים חשובים (ולא רק לדבר עליהם) **בשביל זה צריך גם רקע ובסיס חינוכי!!!** צריך את השבת הנחמדה שהיה לנו טוב ביחד... שמחנו ביחד... יש לנו משפחה עוטפת ומחבקת... ועם הכוחות האלו אנחנו ממיסים בייתר שאת הסתער על המשימות הפנים משפחתיים שמוטלות עלינו!!! כן... בסופו של דבר עניי ביתך קודמים...

אני חושב שרק בשביל המטרה הזו צריך וכדאי ושווה כל שקל להשקיע הרבה כסף בשביל שבת כזו!!! המצב רוח והצחוקים שהיו בשבת שכזו זה לא סתם קלות ראש (כמו שפעם השתגשג...) זה בסה"כ לאסוף כח להמשיך להזיק ולצלוח ביחד את המשימות הנדרשות!!! (ולא... אל תדברו על הנושאים האלו באותה שבת... רק זה לא!!! בשבת גיבוש שיהיה באמת נחמד... בנוסף בין הזמנים תסעו למסלולי ג'פים כדי שבאמת יהיה לכם נחמד... כדי שבעוד חודש... שתצטרכו להתדיין על נושא מסוים יהיה לכם ריפוד ורקע מקדים בשביל לפעול בשיתוף מלא...) תאמין לי שאם אני מאוד אתאמץ יתכן שאצליח להביא לך פה פעוקים ומדרשים שנורא ירגשו אותך בעיניי "זבח משפחה..." וכמה שחשוב להודות לה' דווקא בחיך "משפחה ומשפחה" כמו שקיי"ל בסעודה פורים... וכמו שמואב ברמב"ן שמי שמחליף ספרה בגיל שקרובו יעשו לו סעודה ויודיעוהו וכו'... כל המראי מקומות האלו זה טוב ויפה בשביל הסחור סחור... בשביל הציטוטים... (זה בשביל הכיתוב הרשמי שיצא על הברמה"ז המיוחדת שיצאה לכבוד השבת הייחודית...) אבל בינינו לבין עצמנו... שבתות כאלו נצרכות בשביל לקבל כח להמשיך!!! לישא בעול את מה שחייבים לעשות...

אבל כעת בא הנפוך את הקערה על פיה!!!

אם עד כה דיברנו כמה חשוב הגיבוש המשפחתי וכמה הוא נצרך... צריך לקחת בחשבון שיש כאלו שאצלם זה הפוך!!! אצלם הדבר הכי נכון בשבילם זה דווקא לא להיפגש!!! כן... כמה שקשה לשמוע את זה... צריך לדעת שיש כאלו שמומלץ להם לאהוב אחד את השני **מרחוק!!!** למה מרחוק?? כי מה נעשה שמקורב הם לא מסתדרים... מקורב זה רק מגיע להידי פיצוץ שששמעים היטב... וכאן צריך להיות חכם ולדעת לפעמים לקבל באנחה עמוקה גם כזו החלטה... (לאחר התייעצות עם אדם גדול...)

והטעות הנפוצה בנושא הזה שיש כאלו שטוענים שמי שלא מוכן להיפגש עם המשפחה, הוא עושה מחלוקת **וזה לא נכון!!! זה בדיק הפוך!!!**

אדרבה... לפעמים דווקא בגלל ש"אנשים אחים אנהנו..." וחשוב לנו ש-"אל נא תהי מריבה ביני לביני..." אשר על כן **הפוך נא מעלי!!!** לא בריא לנו להיות ביחד... מרחוק אנחנו יכולים להבין אחד את השני ומקורב לא...

כמוכן שכאלו דברים צריכים יעוץ והכוונה מאדם גדול... בעיקר ביחס לגרעין האישי שבעל שאמר לאשתו אל תלכי לבית אביך יוציא ויתן כתובה...)

אדרבה... מחלוקת זו העקשנות להישאר ביחד ו-לריב!!! אבל להיפרד כידידים... **אין בזה שום בעיה!!!** בשום מקום בתורה לא כתוב שכלל ישראל צריכים להתחבר ביחד... אדרבה... אם כבר... אז כתוב שלכל שבת יש נחלה משלו. וברגע שזבולון ניה מנסה לדחוף את עצמו בכח ולהתנחל בשבט דן... ומתעקש לקנות "שדה מקנה" בנחלת דן (מאותו שמך ומטה ידו ומכר מאחוזתו...) יש לשבט דן מצות עשה מיוחדת לכנס אסיפת חירום בשטיבל ולגייס כספים בשביל להזיז מפה את אדון זבולון שהחליט להתערבב איתנו!!! "או דודו או בן דודו יגאלנו", יש מצוה להזיז אותו ברגישות אך נבחישות מהנחלה שלנו...

למה?? כי זבולון אחינו היקר... אנהנו אוהבים אותו... **אבל מרחוק!!!** שבת דן וזבולון לא אמורים להתסדר אחד עם השני ביום יום... רק שלוש פעמים בשנה כשכל ישראל נכנסים בשער אחד בעיר שחבורה לו יחידים... שם אנהנו יכולים לגשת לתמונה משפחתיית משותפת מול פני האדון ה'... אבל ביום יום עדיף שאתה תתמקם בנחלתך ואנו בנחלתנו...

"ולא תסוב נחלה ממטה למטה..." כשניתן להבין אחד את השני... כשיש הרמוניה ואפשרות לגשר בין פערים כאן יש עניין גדול להתאמץ ליצור אוירה ומקשה אחת של משפחה מלוכדת ועוטפת (כפי שהוזכר באריכות לעיל...) אבל כשהתוצאה היא הפוכה... כשהניסיון המר מוכיח שזה תמיד נגמר בפיצוץ ובתהומות תסכולים שהולכים ומעמיקים יותר ויותר... כאן צריך להעזר לקחת בחשבון שקיימת גם אפשרות כזו לאהוב מרחוק!!! ושוב... החלטה כזו צריכה להגיע מתוך הכוונה והתייעצות מול אדם גדול ועם הרבה כובד ראש... ולסגור את כל הפינות הן מצד הבני בית (שהאומר לאשתו אל תלכי לבית אביך יוצא ויתן כתובה) והן מצד ההורים שלפעמים הניתוק משאר האחים זה חץ בלב שלהם... אבל באותה מידה צריך לקחת בחשבון ששני אחים שאין ביניהם כלום זה אולי חץ בלב ההורים... אבל אם יש משהו יותר גרוע משני אחים שאין ביניהם כלום... זה שני אחים שיש ביניהם!!! ויש ביניהם מריבות... ולשמוע אתכם רבים זה חץ יותר מפלח מאשר לדעת שברוך ה' איש על מחנהו ואיש על דגלו... אבל זה כמוכן במאמר המוסגר... סו"ס עיקר המסר במאמר זה כן להעמיק ולגבש קשרי משפחה ולו בשביל "ולאחי יאמר חזק" בנטילת העול המשותף בקופת הצדקה הגדולה ביותר בעולם... הלא היא **עניי ביתך קודמים!!!**

רציני לפתוח אחת ולתמיד את הנושא שנקרא **גיבוש משפחתי...** בשנים האחרונות המושג של שבתות גיבוש משפחתיים נהיה מאוד מקובל... אין כמעט משפחה מורחבת שלא שכרה איה מתחם לשבת גיבוש כדי להשקיע בגיבוש המשפחתי... על פניו זה מאוד נחמד... למה לא... מי לא רוצה להיפגש עם כל המשפחה המורחבת... לבריאות... **דא עקא!!!** שאחרי כל הנחמד והכיף... בשלב מסוים תמיד מגיע הרגע הקשה... אם זה כשזה מתחיל לכאוב בכיס... כן... שבתות כאלו עולות ים של כסף!! מדובר בעלויות גדולות... ואז ברגע הקשה פתאום מתעוררת השאלה העקרונית: **רגע רגע... בעצם מה העניין??** חוץ מנחמד וכיף... **איזה ערך רוחני תורני יש פה שמצדיק את ההשקעה הזו...** ואת ההוצאה הזו? או לחילופין כשיש רגישויות מסוימות במשפחה שצריך ללכת בין הטיפות (ומישהו פה הולך לשלם מחיר רגשי...) או שיש כאלו שאוהבים שגרה והם לא בקטע של גיבוש משפחתי והם באדישות שלהם מצמידים לקיר ושואלים את השאלה המתבקשת מה בכלל העניין בגיבוש משפחתי? מעבר לנחמד ולכיף ו... ול-למה לא... האם יש בזה גם עקרון תורני שבשבילו המאמץ כדאי?? **אז אפשר!!!** אם אתה מאוד רוצה... אני יכול לעזור לך למצא מראי מקומות בעניין הנשגב של מפגש משפחתי... (ואדרבה... אשמח לשמוע מהקודאים נקודות למחשבה בהיבט ובאידאל הרוחני שבה)

אבל עזוב!!! עזוב מוזית מקומות... אם אתה שואל אותי... אני חושב שיש **עניין מאוד גדול בגיבוש משפחתי...** אבל מוזית אחרת לגמרי לגמרי... בכלל לא מהכיוון של עניינים... אדרבה... מזוית ריאליית ועניינית: הרי כך:

הנתון העובדתי קובע שהמעגל המשפחתי מזמין אתגרים!!!

כל משפחה מורחבת וההתמודדויות המשפחתיים שלה... אם זה ההורים המבוגרים שצריכים עזרה תמידית... אם זה הגיס שהסתבך בחובות... אם זה התורנות אצל הגיסה האלמנה או שבעלה בבי"ח... אם זה הטלפונים היומיומיים מול שיירת השידוכים של המתגברות שעדיין מחכה לישועה... יש! יש הרבה עבודה... המעגל המשפחתי הקרוב מזמין הרבה אתגרים ומשימות משותפות... כך גזרה חכמתו יתברך...

וה' רוצה אותנו שם!!! אחד מט"ו התנאים להיכנס לכרטיס חבר של ה' מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך" זה **וחרפה לא נשא על קרובו!!!** לדאוג לחרפת הקרובים... ולא סתם דוד המלך מדגיש קרובים כי... כי יש לנו נטיה טבעית לעזור לרחוקים ולהזניח את חרפת הקרובים... כן... **שלא תבין לא נכון...** גם הפלאפון שלי מזמין אתגרים... מידי פעם מתקשרים אלי כל מיני יהודים מתמודדים שיש להם צרות... אבל אני דווקא לא לוקח ללב... כי אני לא באמת מחויב אליהם... אני בסה"כ עונה לטלפון... אומר כמה מילים... שומע... מעודד... וזהו... ממשיך הלאה אבל כשאח שלי או אחותי מתקשרים לדבר על התמודדות משפחתיית מסוימת פה אני נאנח... כי... כי כאן זה עלי!!! עלי ועל אח שלי!!! זה נופל עלינו ושינוי מתבשלים עם זה ומתמודדים עם זה... וכאן הכי קל והכי מתחשק זה להתנער... עזוב... לא קשור אלי... הלאה... אני עובר למאזין הבא... **אבל לא!!! צריך אותנו פה!!!** אין לאן לברוח... ה' רוצה את התמיכה שלך דווקא מול המעגל המשפחתי הכי קרוב אליך...

לכן... זו בדיק העוצמה שטמונה בדם של משפחה!!! משפחה זה הדבר היחיד שלא בורח... זה קשר דם שתמיד ישאר לידך ברגעים הקשים... **לכן...** לכל אלו שלא מוכנים להשקיע בקשרי משפחה... תדעו לכם שכבר מעכשיו זו פניות טובה... כי המשפחה בעל כרחיה תנעמו לצידכם ברגעים הקשים... לכן קחו זאת לתשומת לבכם... כי המשפחה גם אם תרצה לא תוכל להתנער מכם כשתצטרכו אותה... אז נא לא להתנער בלשמוע על קשר... אני כמוכן מדבר על משפחה שטונה על הקריטריונים האלו... ותכל"ס... סו"ס אני ואח שלי... שנינו באנשים באמצע החיים... שנינו עסוקים... אני לא משועמם וגם אחי לא... ומטבע הדברים אין שום סיבה הגיונית שיום בהיר אני אתקשר לאח שלי סתם באמצע החיים ואתחיל לנייעס איתו על הממשלה שנפלה או על מחירי החסה שעלו. אין סיבה שזה יקרה כי אנהנו לא משועממים (ברוך ה' שלא...) וממילא... כתוצאה מזה נוצר מצב שכל פעם שאני רואה את הטלפון שלי אח שלי על הצג... **אני כבר מתחיל להיאנח!!!** למה?? כי... כי... כי אם אח שלי מתקשר... מה כבר יכול להיות? סימן שיש בעיה!!! כנראה שיש תיק חדש... עוד איזה עול שצריך לקחת עליו אחריות... עוד איזה משימה בחיים שצריך לחשוב מה עושים...

פתאום קלטתי שאני ואח שלי אחים... אבל רק אחים ל---צרה!!!

ושבו... תחשוב רגע... אין שום סיבה שזה לא יהיה ככה... כי למה שנפטר סתם באמצע החיים על משהו לא רציני... (מה... אנהנו עוד איזה שני משועממים מייש"ק שעלו הרגע לשיבה גדולה ועל ההתחלה הם הגיעו עם פלאפון... והם בשיטה המקשרים כל יום לחברים מהישי"ק כדי לשמוע על קשר...?? מחלה ויראלית מוכרת... אל תיפול בזה... תתקן מיד!!! בפרט אם הלכת לשיבה יותר קטנה ולא מוכרת... תגנה מהחברים החדשים... מילא הוא שהלך לשיבה ענקית... הוא באמת צריך להתרפק על החברים מהעבר... ולו בשביל להשווץ עליהם... אבל אתה?? ראה חיים טובים עם השיבה שנכנסת אליה... תכיר את החברים והאווירה החדשה... זה במאמר המוסגר...)

ואז יום אחד אני ואחי... שנינו הפנמנו שאי אפשר ככה להמשיך!! לא יתכן שאח שלי רק יראה את הטלפון שלי על הצג והוא כבר יאנח!! זה לא אמור להיות ככה... **תבין: זה לא הגיון!!!** לא הגון שדווקא בגלל שאח שלי כזה אחראי... דווקא בגלל שהוא כזה לעניין שאפשר לפעול איתו ולעשות איתו דברים חשובים ונוחצים... דווקא לכן נגזר עלינו להיות בכזה קפאון... ולפגוש אחד את השני רק כשיש בעיות...

והכי הכי בצבע הזה יום אחד גם תבא ההתניה!!! ברגע שהשיחות שלי ושל אחי הנפכות להיות רק טעונות... רק כבודות... רק עסוקים בדברים רציניים וקשים... בשלב מסוים זה משיא אותנו אחד על השני... לא!! שלא תבין חלילה... אני ח"ו לא שונא את אחי!! זו רק התניה... היות והנושאים המשותפים איתו הם תמיד נושאים טעונים... אז בתת מודע אנהנו נצרכים אחד לשני כדמויות שמעוררות רגשות כבדות וטעונות!!! וברגע שזה ככה... בשלב מסוים אנהנו נמעיט לדבר... ואז ממילא גם נפסיק לעשות את הדברים הטובים שכן היינו צריכים לעשות עד עכשיו... (כמו הרבה כאלו שבורחים מהגמ' יום אחד מסביבת ההתניה... היות והם החליטו להעליל על הגמ' שהיא אחראית על כל מה שבא להם לעשות ואסור כי הרי צריך ללמוד... מה הפלא שהגמ' יום אחד נצרכת במוח כאובי מספר אחד... ושם נטמן... והדברים עתיקים...) וממילא: אם אנהנו רוצים להמשיך להיות אחים טובים... ולהמשיך לקחת עול... בשביל זה חייבים ליצור קשר בינינו חיובי ונעים אפילו בכח...

ואז יום אחד הגיע טלפון מאחי... והפעם שלם שנינו השיחה היתה מסוג אחר לגמרי!! במקום לדבר איתו על עוד התמודדות... החלטנו יחד שאם יש דין ללכת לראות את השלג בחורמון אז אנתנו ניסע לשם יחד... ואם יש אטרקציה לרעד מפחד ברכבלית של חיפה... אנהנו נעשה את זה ביחד... אנהנו אחים גם בשביל לטייל ביחד... **ומאז!!! משהו השתנה...** אח שלי מתקשר אלי... בהתחלה רק שמעתי את המנגינה המיוחדת ששמתי לו בפלאפון (המנגינה